

Arbeiderpartiets Landsmøte
Oslo 26.mars 1987

Statsminister
Gro Harlem Brundtland

M I N N E T A L E

Mange venner og verdifulle medarbeidere er gått bort siden forrige landsmøte.

Med Knut Frydenlund har vi i arbeiderbevegelsen mistet en av våre store. Brått og uventet gikk han bort, midt i sin aktive arbeidsdag, for partiet, for landet og for det internasjonale samfunn. Fra hele landet, ja, fra hele verden kom sterke vitnesbyrd som bekreftet hva han betydde, som menneske og som politiker.

Knut var et uvanlig menneske. Vi savner i dag hans innsikt, hans klokskap og intuisjon. Vi savner hans humør og menneskelige varme som skapte slik tillit. Han hadde en spesiell evne til kontakt på tvers av generasjoner og grupper.

Knut spilte en sentral rolle i norsk utenrikspolitikk gjennom to tiår. Han hadde klare verdier og holdninger, et gjennomtenkt og langsiktig perspektiv på Arbeiderpartiets og Norges rolle og forpliktelser i det internasjonale samfunn.

Han visste at mulighetene ute måtte bygge på en bred enighet om utenrikspolitikken hjemme. Derfor ble han en brobygger, - søkte samlende løsninger. Knut var europeer og internasjonalist. Han så sammenhengen mellom Norges interesser og verdenssamfunnets interesser. Han så tidlig de nye oppgavene i det internasjonale samfunn, forholdet mellom de rike og de fattige land, og mellom menneske og miljø.

Knut Frydenlund var alltid ledet av visjonene om et samfunn og en verden der retten skal rå framfor makten, der alle skal ha et ansvar for hverandre.

Olof Palme ble stanset, så brutalt og ubegripelig, midt i sin gjerning. Med ham mistet den internasjonale arbeiderbevegelse en av sine lysende skikkelser. Olof Palme sprenget grenser. Med varme, intensitet, en glødende iver gikk han opp ny vei. Han ble en ubøyelig talsmann for kampen mot urettferdighet og undertrykkelse. Svake og upriviligerte i mange deler av verden opplevde ham som sin talsmann. Han tente håp om forandring.

Han ble en inspirator og veiviser. Han trakk opp visjonene for en bedre, mer rettferdig og tryggere verden.

Gjennom sin gjerning ble han eksponenten for sentrale verdier i den sosialdemokratiske arbeiderbevegelse og i de nordiske samfunn.

Helge Sivertsen preget gjennom en mannsalder norsk skole- og kulturpolitikk, som statssekretær og statsråd. Mange saker bærer hans navn og merke: Skoleordninger, studentskipnaden, forskning, Kulturrådet, Riksteateret, Rikskonsertene. Ved siden av de offentlige verv, deltok han alltid aktivt i sitt partilag, som medlem og i tillitsverv.

De siste årene arbeidet han engasjert med nedrustnings-spørsmål. Han vil bli husket også for dette.

Parelius Mentsen viet sitt liv til fagbevegelsen, som sekretær, nestformann og formann. Mer erfaring fra organisasjonsarbeidet i Nord-Norge, ble han en dyktig og respektert forhandler. Han kunne løse opp vanskelige situasjoner med en god historie. Hans navn vil i særlig grad være knyttet til likelønnsprinsippet.

Einar Wøhni var statsråd, formann i Sør-Troms Arbeiderparti og medlem av landsstyret. Han var stortingsrepresentant og Landbruksminister, hvor han også kunne trekke veksler på sin faglig bakgrunn i landsbruksetatene.

Ase Gruda Skard viet sitt liv til arbeidet for barna, faglig og politisk. Hun var Norges første barnepsykolog og ble en inspirator og støttespiller for kvinnebevegelsen. Men sine

rike kunnskaper og pedagogiske evner har hun satt sitt preg på på barneoppdragelse for flere generasjoner foreldre - og ved det på barna.

Tove Phil la ned et stort arbeid i vår kvinnebevegelse og som stortingsrepresentant. Det var kvinnes og barnas stilling hun i særlig grad var opptatt av. Hun så sitt engasjement i fredsbevegelsen som en naturlig forlengelse av dette.

Kåre Hansen var stortingsrepresentant og ordfører. Han kom tidlig med i politisk og faglig arbeid, og fylte en rekke verv, også innenfor Norsk Teletjenesteforbund.

Per Monsen brukte sine krefter arbeiderpressen, som politisk journalist og redaktør gjennom mange år. Men også norsk og internasjonal presse fikk nyte godt av hans innsats, som direktør i NTB og i Det internasjonale presseinstituttet i Zurich.

Sigurd Nilsen la ned et stort arbeid for arbeiderbevegelsen. Han hadde en rekke verv, bl a var han medlem av landsstyret, formann i Rana Arbeiderparti og varaordfører i Rana.

Kåre Stokkeland brukte mye av sitt liv i arbeiderbevegelsens tjeneste. I lokalpolitikken som gruppeleder i kommunestyret og ordfører, og som stortingsrepresentant i tre perioder.

Eivind Strømme la ned et livslangt arbeide i fagbevegelsen, som formann for Norsk Hotell- og Restaurantarbeiderforbund gjennom 31 år. Som pensjonist fortsatte han, i kurs- og opplæringsvirksomhet for AOF og som leder av Norsk Pensjonsistforbund.

Torborg Valsvik la ned et livsverk for kvinnebevegelsen, som leder av kvinneutvalget i Sogn og Fjordane, i kommunestyre og formannskap - og for arbeiderpressen, som styremedlem i Bergens Arbeiderblad.

Even Rusten hadde sin arbeidsplass i Norsk Kommuneforbund, men la også ned et stort arbeide i Framfylkingen. Han arbeidet for å gi barna en større plass, i vår bevegelse og i samfunnet.

Svein Fakset var sterkt sosialpolitisk engasjert og var formann i partiets sosialpolitiske utvalg. Han var aktiv i lokalpolitikken i Oslo og hadde en rekke verv i de funksjonshemmedes organisasjoner.

Disse og mange, mange andre har lagt ned et livsverk for ideer som de tror på. De har deltatt i politikkenes hverdagsarbeide, lokalt og sentralt, i parti eller offentlig organer.

La noen fler stå som representanter for de mange vi har mistet. Morten Hammerstad, som var fylkessekretær for partiet i Buskerud, Liss Steen som var aktiv i Framfylkingen, AUF og lokalpolitikken, Arne Mangen som var ansatt på partiets revisjonskontor, Arthur Rydland som deltok i kommunal- og fylkespolitikken i Hordaland og Hans Sundrønning, formann og sekretær i Oslo Arbeiderparti og medlem av Sentralstyret.

Vi takker dem alle for deres innsats, og minnes dem i stillhet.